

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku C. M.

przy uczestnictwie P. D. S.A. w L.

o ustanowienie służebności przesyłu,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 marca 2015 r.,

zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 14 października 2014 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie, pozostawiając
rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego
sądowi, który będzie orzekał o zakończeniu postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z 8 kwietnia 2014 r., wydanego w sprawie o ustanowienie służebności przesyłu, jego pełnomocnik zarządzeniem Przewodniczącego z 14 sierpnia 2014 r. został wezwany - pod rygorem odrzucenia skargi kasacyjnej - do przedłożenia w terminie tygodniowym pełnomocnictwa uprawniającego go do zastępowania wnioskodawcy przed Sądem Najwyższym. W wyznaczonym terminie pełnomocnik przedstawił pełnomocnictwo, stanowiące w aktach kartę 284. Sąd Okręgowy w K. jednakże postanowieniem z 14 października 2014 r. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy z uzasadnieniem, że brak formalny skargi kasacyjnej nie został należycie usunięty, gdyż przedłożone pełnomocnictwo zawierało jedynie umocowanie do prowadzenia sprawy z wniosku mocodawcy przed sądami powszechnymi we wszystkich instancjach, a zatem nie obejmowało postępowania kasacyjnego przed Sądem Najwyższym.

W zażaleniu na postanowienie z 14 października 2014 r. wnioskodawca domaga się jego uchylecia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest oczywiście uzasadnione i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

Nie budzi wątpliwości, że ogólne pełnomocnictwo procesowe, o którym mowa w art. 91 k.p.c., nie obejmuje *ex lege* umocowania do wniesienia skargi kasacyjnej i udziału w postępowaniu kasacyjnym przed Sądem Najwyższym, a więc Sądem ustrojowo usytuowanym poza strukturą sądów powszechnych. Sąd Najwyższy nie jest też „dalszą instancją”, skoro postępowanie przed nim dotyczy nowej sprawy wszczętej przez wniesienie skargi kasacyjnej od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji. Ze względu m.in. na fakt, że postępowanie w sprawie kończy się z chwilą wydania przez sąd drugiej instancji prawomocnego stosownego orzeczenia, Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07 (OSNC 2008, nr 11, poz. 122) wyraźnie

stwierdził, że pełnomocnictwo procesowe nie obejmuje z mocy samego prawa umocowania do wniesienia skargi kasacyjnej.

Z akt sprawy wynika jednak, że przedłożone przez autora skargi kasacyjnej pełnomocnictwo w punkcie 2. zawiera jasną dyspozycję, że uprawnia go jako pełnomocnika wnioskodawcy do wszystkich łączących się ze sobą czynności procesowych, nie wyłączając skargi kasacyjnej oraz postępowania wywołanego jej wniesieniem. Pełnomocnictwo o takim właśnie zakresie przedmiotowym zostało złożone już we wstępnej fazie postępowania, gdyż było dołączone do wniosku (zob. k. 6). Poza tym podobne umocowanie - przypuszczalnie tylko z ostrożności procesowej - zostało dołączone do skargi kasacyjnej (zob. k. 276). W tych okolicznościach oczywiście zbyteczne było wzywianie pełnomocnika wnioskodawcy do usunięcia braku formalnego skargi kasacyjnej przez udokumentowanie jego uprawnienia do zaskarżania postanowienia Sądu Okręgowego w K. z 8 kwietnia 2014 r. Mimo takiego stanu rzeczy autor skargi kasacyjnej uczynił zadość wezwaniu Przewodniczącego, składając w wyznaczonym terminie kolejny, także właściwy i prawidłowy dokument pełnomocnictwa (k. 284). W tej sytuacji dziwić musi stanowisko Sądu Okręgowego, który - bez zadania sobie trudu zapoznania się z treścią złożonych trzykrotnie dokumentów zawierających umocowanie do złożenia skargi kasacyjnej - uznał, że rzekomy brak skargi kasacyjnej nie został usunięty i w konsekwencji skargę tę odrzucił, a następnie mimo oczywistości zażalenia - wbrew art. 395 § 2 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. - nie przychylił się do zażalenia, lecz nadał mu bieg procesowy, przedstawiając je Sądowi Najwyższemu.

Skoro więc pełnomocnik wnioskodawcy został prawidłowo umocowany do wniesienia skargi kasacyjnej i działania przez Sądem Najwyższym, to tym samym zaskarżone postanowienie polegało uchyleniu. Dlatego też Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 394⁴ § 3 w zw. z art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze k.p.c.).